



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

4 Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem & vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier.

5 Nolite fraudare invicem, nisi fortè ex cõsensu ad tempus, vt vacetis ieiunio & orationi: & iterum. reuertimini ad consensum & rursum & ad orationem ad ieiunium vt & ego reuertimini ad consensum & rursum & ad orationem ad ieiunium vt & ego reuertimini

6 Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium.

7 Volo enim omnes homines esse sicut meipsum: sed unusquisque proprium donum habet ex Deo, alius quidem sic, alius verdè sic.

8 Dico autem non nuptis & viduis, bonum est illis, si sic permanerint sicut & ego.

9 Quòd si non se continet, nubant. Melius est enim nubere quàm vri.

10 Iis autem qui matrimonio iuncti sunt, præcipio nõ ego, sed Dominus, vxorem à viro non discedere:

11 Quòd si discesserit, manere innuptam, aut viro suo reconciliari. Et vir vxorem non dimittat.

12 Nam cæteris ego dico, non dominus. Si quis frater vxorem habet infidelem, & hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam.

etiam ita maritus eius sed corpus suum in habet ius non vni
 אנתתא לא שליטא על פגרה אלא בעל־ה הכנא אף
 igitur ne eius vxor sed corpus suum in habet potestatem
 בנא לא שליט על פגרה אלא אנתתה : לא הכיל
 ad tempus confenseris vos ambo quoniam sed vnum vniu damno
 זמן הד להר אלא אמתי דתריכון תשתוין בזון
 reuertimini ad consensum & rursum & ad orationem ad ieiunium vt & ego reuertimini
 והשתוין לצונא ולצלוחת ותוב לה לצבותא תתפנו
 antem hoc corporis vestri concupiscētīā propter Satanas vos temerā
 דא ננסוכון כטנא מטל גרהה דפגרכון : הדא דין
 enim ego præcepto ex non infirmis tanquam ego
 זא אא איה דלמחילא לא מן פוקדנא : אא ניר
 sed in puritate essent sicut ego hominis filij vt omnes cõsensum
 נא אא דכלהון בני נשא אכותי נהוון בדכיותא אלא
 & est quiira est Deo à ei datum est donum hominibus
 נא נש מוהבתא יהיבא לה מן אלהא אית דהכנא ואית
 vxores quibus non sunt ijs antem ego dico
 ונתנא : אמר אנה דין לאילין דלית להון נשא
 verdè non si sicuti sum permāserint si eis quod expedit
 דאנשתתא דפקח דהוון און נקוון אכותי : אן לא דין
 vi quām multo vxorem ducere enim præstat iungatur contine
 נסוין נדוונון פקח ניר לכסב אנתתא טב מן דלמאקד
 præcipiens vxores ipsi quibus sunt autem ijs à concupiscētīā
 נתנא : לאילין דין דאית להון נשא כפקד
 separatur non marito suo à vt vxor Dominus me sed ego non
 אא לא אא אלא מרי דאנתתא מן בעלה לא תפרושי :
 reconcilietur marito suo aut viro absque maneat separatur
 ון לפרושי תקוא דלא נברא או תבעלה תתרעא
 ego dico verdè reliquis dimittat non vxorem suam
 נא אנתתה לא נשבוק : לשרכא דין אמר אא
 quæ non vxor ei cuius frater sic si Dominus me sed ego
 לא מרי אן אית אחיה דאית לה אנתתא דלא
 dederat eam ne cum eo habitare voluerit & ipsa
 בנטא וחי זכניא דתעמרי עמה לא נשבוקיה :

NOVU
 TESTAM
 TUM
 A.
 V.

4 η γυνή τῷ ἰδίῳ ὡς ὁ κύριος ἡ κεφαλή τῆς ἐκκλησίας ἡ σώματος
 τῆς ἐκκλησίας ὡς ἡ ἐκκλησία ὡς ἡ ἐκκλησία ὡς ἡ ἐκκλησία ὡς ἡ ἐκκλησία
 5 μηδὲ ἑαυτὰς ἀδικεῖτε ἕως ἡμερῶν ὡς καὶ ἐγὼ ἀδικεῖν ἔπαυσα ἕως ἡμερῶν
 6 ὡς ἡμεῖς ἐξ ἐπιθυμίας τοῦ σώματος ἡμεῖς οὐκ ἐμεγαλυνώμεθα ὑμᾶς
 7 εἰ δὲ ἄ τις ἀφ' ἐμαυτοῦ ἔχει τὸ χάρισμα ὡς ἡμεῖς ἐξ ἐπιθυμίας
 8 εἰ δὲ ἄ τις ἀφ' ἐμαυτοῦ ἔχει τὸ χάρισμα ὡς ἡμεῖς ἐξ ἐπιθυμίας
 9 εἰ δὲ ἄ τις ἀφ' ἐμαυτοῦ ἔχει τὸ χάρισμα ὡς ἡμεῖς ἐξ ἐπιθυμίας
 10 εἰ δὲ ἄ τις ἀφ' ἐμαυτοῦ ἔχει τὸ χάρισμα ὡς ἡμεῖς ἐξ ἐπιθυμίας
 11 εἰ δὲ ἄ τις ἀφ' ἐμαυτοῦ ἔχει τὸ χάρισμα ὡς ἡμεῖς ἐξ ἐπιθυμίας
 12 εἰ δὲ ἄ τις ἀφ' ἐμαυτοῦ ἔχει τὸ χάρισμα ὡς ἡμεῖς ἐξ ἐπιθυμίας



& ipse fidelis qui non maritus ei custodit ea & mulier
 וּאִתָּתָא אִירָא דְאִית לָהּ בְעֵלָא דְלֵיהּ מְהִימָן וְהוּ
 est sanctificatus maritū suum deserat ne cum ea habitare velit
 צָבֵא דְנִעְמַר עִמָּה לֹא תִשְׁבֹּקֵי בְעֵלָהּ: 14 מְקַדֵּשׁ הוּ
 quæ fidelis per uxorem fidelis qui non ille vir enim
 נִיר גְּבֵרָא אִינָא דְלֵיהּ מְהִימָן כְּאִתָּתָא דְמְהִימָנָא
 per virum fidelis quæ non illa vxor est & sanctificata
 וּמְקַדֵּשָׁהּ הִיא אִתָּתָא אִירָא דְלֵיהּ מְהִימָנָא כְּנִבְרָא
 sunt puri autem nunc sunt impuri liberi eorum non & si qui fidelis
 דְמְהִימָן וְאֵן לֹא בְנִיחוּן טְמֵאִין אֲנֹן הָשָׂא דִין דְכִין אֲנֹן:
 seruituti additus est non discedat discedit fidelis qui non is vero si
 אֵן דִּין הוּ דְלֵיהּ מְהִימָן פִּרְשׁ נִפְרוּשׁ לֵיהּ מִשְׁעָבֵד 15
 quid Deus vocauit nos ipsam ad pacem in istis soror aut frater
 אַחָא אִו חַתָּא כְּהִלִּין לְשִׁלְמָא הוּ קָרָן אֵלֵהּ: 16 מְנָא
 si vir tu aut viuificabis maritū tuum si mulier tu scis enim
 נִיר יִדְעָא אִתָּתָא אִתָּתָא אֵן לְבַעֲלִיכִי תֵאחִינִי אִו אִתָּתָא גְּבֵרָא
 ut homo homo sed viuificabis maritum tuum si es scis
 יִדְעָאִתָּתָא אֵן לְאִתָּתָךְ תֵּאחִי: 17 אֵלֵא אֲנִשׁ אֲנִשׁ אִיךְ
 ita Deus cum vocauit ut homo & homo Dominus ei pariter est
 דְפִלְגַן לָהּ מְרִיבָא וְאֲנִשׁ אֲנִשׁ אִיךְ דְקָרְיָהּ אֵלֵהּ אִיכְנָא
 si sum precipiens sic Ecclesijs omnibus & etiam ambulet
 נְהַלֵּךְ וְאֵף לְכֹלְהוּן עֵדְתָא הַכְּנָא מְפַקֵּר אֲנָא: 18 אֵן
 & si ad praputium reuertatur non vocatus est in praputio
 כְּדִנְזִיר אֲנִשׁ אִתְקֵרִי לֵיהּ נְהַפּוּךְ לָהּ לְעוֹרְלוּתָא וְאֵן
 est non enim circuncisio circuncidatur ne vocatus est in praputio
 כְּעוֹרְלוּתָא אִתְקֵרִי לֹא נְזוּר: 19 נְזוּרְתָא נִיר לֹא הוּת
 mandatorum obseruationes sed praputium non etiam aliquid
 מְדַם אֵף לֹא עוֹרְלוּתָא אֵלֵא נְשׁוּרוּתָא דְפּוֹקֵדְנָהּ
 si permaneat in qua vocatus est in vocatione homo omnis Dei
 דְאֵלֵהּ: 20 כֹּל נִשְׁבְּקִינָא דְאִתְקֵרִי בְּהַנְקִינָא: 21 אֵן
 tu potes si sed tibi sit curæ ne vocatus fueris seruus
 עֲבַדָּהּ אִתְקֵרִית לֹא נִתְבַּטַּל לָךְ אֵלֵא אֲפֵן מִשְׁכַּח אִתָּ
 quàm ut seruias poti⁹ tibi elige in libertate asseri
 לְמַתְחַרְרוּ גְּבִי לָךְ מִן דְתַפְלוּחַ:

13 Et si qua mulier fidelis
 habet virū infidelem, & hic
 consentit habitare cum illa,
 non dimittat virum.
 14 Sanctificatus est enim vir
 infidelis per mulierem fidelem:
 & sanctificata est mulier
 infidelis per virum fidelem,
 alioquin filij vestri immundi
 essent: nunc autem sancti
 sunt.
 15 Quod si infidelis discedit,
 discedat. Non enim seruituti
 subiectus est frater aut soror
 in huiusmodi. In pace autem
 vocauit nos Deus.
 16 Vnde enim scis mulier, si
 virum saluum facies: aut vnde
 scis vir, si mulierē saluam
 facies?
 17 Nisi vniqueque sicut diu-
 sit Dominus vnusquemque
 sicut vocauit De⁹, ita ambu-
 let, & sic in omnibus eccle-
 sijs doceo.
 18 Circuncisus aliquis vo-
 catus est? non adducat prap-
 putium. In praputio aliquis
 vocatus est? non circuncida-
 tur.
 19 Circuncisio nihil est, &
 praputium nihil est: sed ob-
 seruatio mandatorum Dei.
 20 Vnusquisque in qua vo-
 catione vocatus est, in ea per-
 maneat.
 21 Seruus vocatus es? non sic
 tibi curæ, sed & si potes fieri
 liber, magis vtere.

13 Et si qua mulier fidelis
 habet virum infidelem, & hic
 consentit habitare cum illa,
 non dimittat virum.
 14 Sanctificatus est enim vir
 infidelis per mulierem fidelem:
 & sanctificata est mulier
 infidelis per virum fidelem,
 alioquin filij vestri immundi
 essent: nunc autem sancti
 sunt.
 15 Quod si infidelis discedit,
 discedat. Non enim seruituti
 subiectus est frater aut soror
 in huiusmodi. In pace autem
 vocauit nos Deus.
 16 Vnde enim scis mulier, si
 virum saluum facies: aut vnde
 scis vir, si mulierem saluam
 facies?
 17 Nisi vniqueque sicut diu-
 sit Dominus vnusquemque
 sicut vocauit De⁹, ita ambu-
 let, & sic in omnibus eccle-
 sijs doceo.
 18 Circuncisus aliquis vo-
 catus est? non adducat prap-
 putium. In praputio aliquis
 vocatus est? non circuncida-
 tur.
 19 Circuncisio nihil est, &
 praputium nihil est: sed ob-
 seruatio mandatorum Dei.
 20 Vnusquisque in qua vo-
 catione vocatus est, in ea per-
 maneat.
 21 Seruus vocatus es? non sic
 tibi curæ, sed & si potes fieri
 liber, magis vtere.



22 Qui enim in Domino vocatus est servus, libertus est Domini: similiter qui liber vocatus est, servus est Christi.

23 Pretio empti estis: nolite fieri servi hominum.

24 Unusquisque ergo in quo vocatus est, fratres, in hoc permaneat apud Deum.

25 De virginibus autem praeceptum Domini non habeo: consilium autem do, tanquam misericordiam consecutus à Domino, ut sim fidelis.

26 Existimo ergo hoc bonum esse propter infantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse.

27 Alligatus es uxori? noli querere solutionem. Solutus es ab uxore? noli querere uxorem.

28 Si autem acceperis uxorem, non peccasti. Et si nupsit virgo non peccavit. Tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi. Ego autem vobis parco.

29 Hoc itaque dico, fratres, tempus breve est: reliquum est ut qui habent uxores, tanquam non habentes sint.

30 Et qui sicut, tanquam non sicut: & qui gaudent, tanquam non gaudentes: & qui emunt, tanquam non possidentes.

31 Et qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur. praeter enim figura huius mundi.

Dei est libertus in Dno nro vocatus est qui servus est
אנא גיר דעברא אתקרי במזן מחררא הו דאלהא
Christi est servus vocatus est liberatis qui filius
אנא אינא דבר הארנא אתקרי עבדא הו דמשהא
hominis filiorum servi sitis ne redempti estis pretio
במשהא אודבתנתן לא תהוון עבדא דבני נשא
Deum apud maneat in eo fratres mei vocatus est in quo
דעם אפוד מאנאט אין עו פראטס מעי וואטוס אט אין עו
Sanctarum Martyrum

דסהדתא קדושה

ego teneo non Deo a praeceptum verò Virginitate
על כתרומא דין פוקדנא מן אלהא לא אחיד אנא
Deo a gratia adeptus sum vir tanquam ego dicit autem
מכאד דין חב אנא איך נברא דאתהננת מן אלהא
necessitatem propter bonum. hoc ego & arbitror fidelis
ווארמחומי וסבר אנא דהרא שפירא מטל אננקא
es vinculus sic ut ita hominis filio ipsi quod expectat
נשא דפקח לה לבר נשא דהכנא נהוא אסיר אנת
ne uxore ab es solutus dissolutionem querat ne
אננקא לא תבעא שריא שרא אנת מן אנתתא לא
& si tu peccas non uxorem ducas & si uxorem
מאן אנתתא ואן תסב אנתתא לא חטא אנת ואן
erit in corpore enim afflictio peccat non viri fuerit
מלמא תרוא לנברא לא חטא אולינא גיר בפנר הוא
& hoc sum parcens super vos autem ego sine qui ita
אלין דהכנא אנון אנא דין עליכון חאס אנא ודרא
quibus sunt ut illi ipsi ebberianus est deinceps ga
מאן אנת דהכנא אולינא מכליל אודלהו לה דאלין דאית
tanquam qui sicut & illi ipsis quibus non sint tanquam sunt uxores
דין נשא נהוון איך דלית להון ואלין דככין איך
non tanquam qui emunt & illi gaudentes non tanquam qui gaudent & illi possident
מככין ואלין דהרון איך לא הרון נאלין דובנין איך לא
praeter non hoc mundo qui utuntur & illi possident
דין ואלין דמתהשחין בעלמא הנא לא לבר מן
huius mundi species enim sibi tranfit vobis
דקא דהשתתא עבר לה גיר אסכימא דעלמא חנא

NOVUM
TESTAM
TUM
A.
V.

22 ο γαρ ον κωλειω κλητεις δοσ λεις, α πλδλ θερος κωλειν οδιν' ουσίως και ο βλδ θερος κλητεις, δοσ λεις κωλειω
23 μηδης υβρ εσεσθητε, μη γινεσθε δοσ λεις αμδραπται. 24 ε καστος οφ ε κλησθαι, α δλεις οί, α βουτεις κλησθαι
25 οβελ δε τω παρδινωσ οπτιπαι κωλειν εν εγγε, τρωμω δε διδωμει ατ ελενημωσ κωλειω
26 νομιζω ουω τωτο καλον υ παρδλ δλδ τωτο ανεωσεν αν α κλησθαι, ο π κλησθαι αν ελενημωσ κωλειω
27 δεδισαμ γμωσαι μη ζητει λυσιον' λελυσασθαι απο γμωσαι κωλει; μη ζητει γμωσαι κωλει. 28 ε αν δε ελενημωσ
29 τωτο δε φημι, α δλεις οί, ο κλησθαι στωεσκα λωμωσ τω λωισπον βουτεις, αν κλησθαι οί ελενημωσ κωλειω αν ελενημωσ κωλειω
30 και οί κλησθαι, ως μη κλησθαι, και οί κλησθαι, ως μη κλησθαι, και οί κλησθαι, ως μη κλησθαι, και οί κλησθαι, ως μη κλησθαι
31 και οί κλησθαι, ως μη κλησθαι, και οί κλησθαι, ως μη κλησθαι, και οί κλησθαι, ως μη κλησθαι, και οί κλησθαι, ως μη κλησθαι

enim is sitis sollicitudine vt sine ego velim hoc propter
 מטל הנא צבא אנא דדלא עפתה תהוון אינא ניר 32
 Domino suo placeat quomodo quæ Domini sui curat vxor ei cui nõ est
 דלית לה אנתתא רנא בדמרה דאיכנא נשפר למרה :
 placeat quomodo de mundo sollicitus est vxor ei cui est & is 33
 ואינא דאית לה אנתתא יצף דעלמא דאיכנא נשפר
 & virginem vxorem inter est verbõ discripen vxori suæ
 לאנתתה : פורשנא דין אית בנית אנתתא בכתולתא
 sancta vt sit de Domino suo meditatur fuit non quæ viro ei
 אידא דלגברא לא הות רנינא במרה דתהוא קדישא
 cogitat maritus ei cui est & illa & in spiritu suo in corpore suo
 בפנרה וברוחר ואינא דאית לה בעללא רנינא
 ad utilitatẽ vram autẽ hoc marito suo placeat quomodo de mundo
 בעלמא דאיכנא תשפרי לבעללא : 35 הא דין לעודרנכון
 vobis ego iniucio laqueum non ego dico vestrum ipfõrum
 הו דילכון אמר אנא לא הוא מהנוקיהא רמא אנא לכון
 non cum decoro in habitu Domini nostrõ apud perseverantes vt sitis sed
 אלא דתהוון אמינן לות מרכון באסכימא שפירא כד לא
 quod despectus sit putat verbõ homo si de mundo sitis cogitates
 רנין אנתון בעלמא : 36 אן אנש דין סבר דתבנוה
 conueniens viro dederit eam nec tempus eius quia trãfret ob virginẽ suã
 בכתולתה דעבר זכנרה ולא יהכרה לגברא ולא
 is iungatur peccat non faciat voluerit prout vt det eam est
 הי דנתליה איך דצבא נעבד לא הטא תודון ! 37 אינא
 arbitrium eum cogit & non in mente sua cõstituit qui firmiter autẽ
 דין דשריראית פסק ברעיה ולא אלצא לה צבותה
 virginitatẽ suã vt seruet i corde suo iudicat & ita suã voluntatẽ i & potestatẽ habet
 ושליט על צביננה והכנא דן בלברה דנשר בתולתה
 facit bene virginitatem suam qui dat itaque & is facit bene
 שפיר עבד : 38 ואינא הכיל דיהב כתולתה שפיר עבד
 facit bene excellenter virginitatem suam dat qui non & is
 ואינא דלינא יהב בתולתה יתיראית שפיר עבד :
 dormierit verbõ si per legem est ligata maritõ eius viuic quãdiu mulier
 39 אנתתא כמא דחי בעללא אסירא הי כנמוכא אן דין נרכך
 in Dno nrõ tantãdã cui voluerit ei vt sit est libera maritus eius
 בעלרה מחררה הי דתהוא למן דצבא בלחוד במון :

32. Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine vxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo.
 33. Qui autem cum vxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat vxori: & diuisus est.
 34. Et mulier innupta & virgo, cogitat quæ Domini sunt: vt sit sancta & corpore & spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro.
 35. Porro hoc ad utilitatem vestram dico: non vt laqueũ vobis iniiciã, sed ad id quod honestum est, & quod facultatem præbeat sine impedimento Dominum obsecrandi.
 36. Si quis autem turpem se videri existimat super virginẽ suã, quod sit superadulta, & ita oportet fieri: quod vult faciat, non peccat, si nubat.
 37. Nam qui statuit in corde suo sumus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, & hoc iudicauit in corde suo, seruire virginem suam, bene facit.
 38. Igitur & qui matrimonio iungit virginem suam, bene facit: & qui nõ iungit, melius facit.
 39. Mulier alligata est legi quanto tempore vir eius viuic: quod si dormierit vir eius, liberata est à lege: cui autem vult, nubat tantũ in Domino.

32. ὁ θεὸς θέλει ὑμᾶς ἀσπλιχτοιχοὺς εἶναι. ὁ ἀσπλιχτοὺς ἄνθρωπος ὁ ὅστις χωρὶς ἑστέ, ἀσπλιχτοὺς εἶναι τῷ θεῷ, ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν, ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν. 33. ὁ ἀσπλιχτοὺς ἄνθρωπος ὁ ὅστις μετὰ τῆς ἑστέ, ἀσπλιχτοὺς εἶναι τῷ κόσμῳ, ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν, ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν. 34. Ἡ γυναῖκα ἡ ἀνύμφη καὶ ἡ παρθένα, ἀσπλιχτοὺς εἶναι τῷ κυρίῳ, ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν, ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν. 35. Ἡ ἀνύμφη ἀσπλιχτοὺς εἶναι τῷ κυρίῳ, ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν, ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν. 36. Ἢ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ. 37. Ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ. 38. Ἢ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ, ὁ ὅστις ἑστέ. 39. Ἡ γυναῖκα ἡ ἀνύμφη ἑστέ ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν, ὡς ἂν ἴθιεν τὸν θεόν.

40 Beatorum autem erit, si sic permanferit secundum meum consilium. Puto autem quoddam & ego Spiritum Dei habeam.

CAP. VII.

1 De his autem quae idolis immolantur, scimus quia omnes scientiam habemus. Scientia inflat, charitas vero edificat.

2 Si quis autem se existimat scire aliquid, nondum cognovit quemadmodum oportet eum scire.

3 Si quis autem diligit Deum, hic cognitus est ab eo.

4 De his autem quae idolis immolantur, scimus quia nihil est idolum in mundo, & quod nullus est Deus nisi unus.

5 Nam et si sunt qui dicantur dii, siue in caelo, siue in terra, si quidem sunt dii multi, & domini multi.

6 Nobis tamen unus Deus, Pater, ex quo omnia, & nos in illo: & unus Dominus, Iesus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum.

7 Sed non in omnibus est scientia. Quidam autem cum conscientia usque nunc idoli, quasi idolothytum manducant: & conscientia ipsorum, cum sit infirma, polluitur.

8 Esca autem nos non commendat Deo. Neque enim si manducauerimus, abundabimus: neque si non manducauerimus, deficiemus.

40 μακαριώτεροι εστέ ἐὰν ἐπιτρέψετε τὸν ἑαυτοῦ σῶμα εἰς ἰδωλὸν ἢ εἰς τὸν θεόν. καὶ ἐγὼ ἔχω τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. καὶ ἐγὼ οἶμαι ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἄλλος ἢ ὁ θεός.

1 Ἐάν τις ἐπιμαρτυρῆται ἴσχειν τι, οὐκ ἔγνωκεν ὅτι ὡς δεῖ προσκυνῆσαι. 2 Ἐάν τις ἐπιμαρτυρῆται ἴσχειν τι, οὐκ ἔγνωκεν ὅτι ὡς δεῖ προσκυνῆσαι. 3 εἰ δὲ τις ἴσχει τι, οὐκ ἔγνωκεν ὅτι ὡς δεῖ προσκυνῆσαι. 4 Ἐάν τις ἐπιμαρτυρῆται ἴσχειν τι, οὐκ ἔγνωκεν ὅτι ὡς δεῖ προσκυνῆσαι. 5 καὶ ἐγὼ οἶμαι ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἄλλος ἢ ὁ θεός. 6 ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἄλλος ἢ ὁ θεός. 7 ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἄλλος ἢ ὁ θεός. 8 βραβύμην δὲ ἡμεῖς οἱ ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἄλλος ἢ ὁ θεός.

9 Videt

ego arbitror q̄ mihi mētē meā secū dū maneat irā si autem b̄tā est
נבוכה דין אן הכנא תקוא איך רענין דילי סכר אנא
in me sit Dei quōd Spiritus ego scio est

8 caput
דכליוס ה קפלאון

scientia est q̄m omnib. nobis scimus nos idolorum verō sacrificij de
קיל דכתב דין דפתכרא ידענין דבכלן אית ידעתא
putat verō homo si edificat autem dilectio inflat

ידעתא כחכרא חובא דין בנא: אן אנש דין סכר
nosse eum oportet sicut nouit aliquid adhuc non aliquid quod sit

דין מדס לא ערביל מדס ידע איך מא דולא לה למדע:
de ab eo si cognitus est hic Deum diligit verō homo

אן אנש דין סכב לאלהא הנא אתידע לה מנה: על
aliquid quod non scimus nos idolorum sacrificij igitur

מכילתא הכיל דדכחא דפתכרא ידענין דלא הוא מדס
vnus nisi alius Deus & quod non est in mundo idolum

וידכרא בעלמא ודלית אלהא אהרין אלא אן הד:
in terra aut in caelis aut dii qui vocantur sunt enim

אן ניר אית דמתקרין אלהא או בשמיא או בארעא
sed multi & domini multi dii sunt quoniam

מנה דאית אלהא סניאא ומרותא סניאא אלא
& vnus in eo & nos à quo omnia omniū Pater Deus est vnus solus

קיל דין הו אלהא סכא דכל מנה וחנון בה וחר
per eius manum nos etiam per manum cuius omnia Christus Iesus

מנה ישוע משיחא דכל באידרה אף חנן באידרה:
homines enim sunt scientia est hominū in omni non sit

אלא לא הוא בכל נש אית ידעתא אית ניר אנשא
que immolata sunt tanquam idolis qui pro ad nunc vsque qui in sua conscientia

מכילתא ערמא להשא דעל פתכרא איך דכביה
contaminatur eorum conscientia infirma est & quia conscientia

מכילתא דכריהא תארתהון מתטושא:
si enim non Deo nos appropinquat non autem cibis

מכילתא דין לא מקרבא לן לאלהא לא ניר אן
districimus comedimus non si nec abundabimus comedimus

מכילתא מתורינון ולא אן לא נאכורל מתכברינון:
districimus comedimus non si nec abundabimus comedimus

NOVUM
TESTAM
TUM
A.
IV.